

راهنمای تشخیص نحوه گزارش رنگ، نشانه‌ای سپید و سایر علائم شناسایی دائمی بر روی بدن اسب

مقدمه:

متن حاضر حاصل تلاش مشترک و داوطلبانه تعدادی از اعضای انجمن حفاظت از اسب کاسپین می باشد. این مجموعه به منظور استفاده آن گروه از اسب داران عضو این انجمن که مایل به همکاری و مشارکت در مراحل اجرایی تهیه اولین فهرست مشخصات انفرادی اسب‌های کاسپین و کاسپین مانند در ایران و گردآوری نخستین آمار و اطلاعات سرشماری از این اسب‌ها، مالکان و پرورش دهنده‌گان اسب طراحی شده است.

لازم است اشاره شود که اطلاعات ارائه شده در این جزو صرفاً جنبه «کاربردی» داشته و در تهیه آن از پرداختن به «جزئیات فنی و ژنتیکی» مربوط به شناسایی و تفکیک رنگ‌های اسب پرهیز شده است. این جزو تنها به عنوان یک راهنمای عملی برای تضمین یکنواختی و هماهنگی در گزارش نشانه‌های ثابت برروی بدن اسب و طبقه بندی رنگ‌ها که از ارزش تشخیصی در شناسایی دائمی اسب بر خوردار هستند تدوین شده است. این جزو می‌بایست توسط مالکان و پرورش دهنده‌گان در هنگام تکمیل فرم‌های شناسایی انفرادی کاسپین و کاسپین-مانند، مورد استفاده قرار گیرد.

نگارنده‌گان امیدوارند استفاده اسبداران از این جزو راهنمای موجب یکنواختی در گزارش اطلاعات رنگ و نشانه‌های ثابت اسب‌ها شده و به پیشگیری از هرگونه سوء تفاهم احتمالی که ممکن است منجر به بی اعتباری و مخدوش محسوب شدن اطلاعات گردآوری شده در هنگام ارزیابی اسبهای گزارش شده توسط بازرسان گردد، کمک کند.

اعضای انجمن حفاظت از اسب کاسپین که وقت و توان خود را صرف این اقدام مشترک و داوطلبانه کرده اند، مشتاق دریافت پیشنهادات و نقطه نظرات سایر اسبداران و پرورش دهنده‌گان در مورد هر نکته‌ای که در این راهنما کاملاً مفهوم نبوده و یا نیازمند توضیح تکمیلی و یا هر نوع اصلاحات می‌باشد، هستند. نگارنده‌گان همچنین امیدوار هستند که این فایل راهنمای موجب ارتقاء سطح اعتماد به نفس لازم برای تکمیل فرم‌های مربوط به شناسایی انفرادی اسبهایشان و ترویج فرهنگ ثبت اطلاعات اسبها «توسط خود اسبدار» در میان پرورش‌دهنده‌گان اسب در ایران شود. امید است آشنایی اسبداران با این جزو برای تهیه تبارنامه‌های گله‌های کوچک و بزرگ ایشان مفید باشد و آنان را در تنظیم سایر مدارک مهم مانند فرم‌های شناسایی فردی اسب، درخواست گواهی‌های سیلمی، تنظیم گواهی‌های کشش، مدارک بیمه اسب و) یاری دهد.

از «تمامی اعضای محترم» انجمن حفاظت از اسب کاسپین درخواست می شود که قبل از اقدام به تکمیل فرمهای شناسایی انفرادی اسبهای خود و ارسال به دفتر انجمن حفاظت از اسب کاسپین این متن را با دقت مرور کنند و خود را با اصول و مفاهیم ارایه شده در مورد فاکتور های مهم در تشخیص و طبقه بندی انواع رنگهای پوشش بدن اسب و همچنین تعریف مربوط با شناسایی انواع نشانهای دائمی که به طور معمول بر روی بدن اسب ها دیده می شوند، کاملا آشنا کنند.

توجه:

تصاویری که برای نمایش رنگ ها و نشانهای دائمی اسب هایی مورد استفاده قرار گرفته است فارغ از نوع نژاد اسب بوده و از منابع مختلف (کتابهای مرجع، اینترنت و اسب های موجود در ایران) گردآوری شده و استفاده از این تصاویر جنبه تبلیغاتی ندارد.

بخش اول

توضیحات و تعاریف

• مدارک و مستندات لازم:

تصویر شناسنامه و کارت ملی مالک اسب، مدرک خرید اسب از مالک قبلی ، حتی الامکان چند عکس از اسب ، چنانچه اسب قبلا به ثبت رسیده آن تصویر مستندات.

• مکتوب کردن اطلاعات:

ابتدا تمامی اطلاعات مربوط به صفحه اول از فرم شناسایی انفرادی اسب‌های کاسپین و کاسپین مانند را مانند نام و مشخصات اسب، جنسیت، تاریخ تولد، و ... و همچنین اطلاعات مربوط به مالک فعلی و قبلی، و گروه بندی نژادی از نظر تعلق به گروه کاسپین - مانند، کاسپین، گله‌های بنیادی، پیش بنیادی، و یا اصیل؛ قید کنید و تمامی جاهای خالی را پر کنید. چنانچه پاسخ لازم برای بخش‌هایی در دسترس نمی باشد؛ به جای خالی گذاشتن آن بخش از کلمه «نامعلوم» برای پر کردن آن قسمت‌ها استفاده کنید.

• رده بندی اسب‌های کاسپین و کاسپین مانند

یکی از مهمترین ویژگی‌های مفید در شناسایی و تمایز اسب کاسپین داشتن قد یا ارتفاع جدوگاه بین ۹۰ تا ۱۲۷ سانتی متر می باشد. (به متن ترجمه شده در خصوص استاندارد نژادی اسب کاسپین در سایت caspianhorse.org مراجعه شود.)

در مورد «اسب‌های کاسپین مانند» قد یا ارتفاع جدوگاه تاحد ۱۳۷ سانتی متر (استاندارد پذیرفته شده برای اسب‌های رده پونی که در گروه متوسط طبقه بندی می شوند) در نظر گرفته شده است.

• رده بندی نژادی اسب های کاسپین:

گله های پایه (مادر):

- اسب های گروه «پیش بنیادی» : شامل اسبهای گردآوری شده از مرتع و بیلاق که تولید کننده استاندارد نژادی اسب کاسپین را در نظر گرفته اما آن اسبها و همچنین کره های آنها (و نسل های بعدی) از نظر داشتن استانداردهای نژادی اسب کاسپین هنوز بررسی و تایید نشده اند.
- اسبهای گروه بنیادی Foundation stock : اسبهایی که تولیدات (کره) و نتاج «اسب های گروه پیش بنیادی » هستند و ۱) استانداردهای نژادی اسب کاسپین (فتوتیپ) را نشان می دهند (بررسی و تأیید شده اند) و ۲) کره های آنها و نسل های بعدی مشخصات کاسپین را نشان می دهند (بررسی و تأیید شده اند).

کاسپین های خالص Pure bred : اسبهای ثبت شده در کتاب انساب بین المللی و تولیدات (کره ها) و نتاج «اسب های کاسپین بنیادی» که بررسی و تأیید شده اند و تمامی مراحل آیین نامه ای و قانونی لازم برای ثبت در کتاب انساب بین المللی اسب های کاسپین ICSB را پشت سر گذاشته اند.

رده ایکس X Section : اسبهای کاسپین که تولیدات (کره ها) و نتاج «اسب های کاسپین خالص» ثبت شده در کتاب انساب بین المللی هستند «اما» مراحل ثبت در کتاب انساب را به طور کامل و طبق مقررات پشت سر نگذاشته اند.*

* به عنوان مثال بازمانده های مربوط به گله اسب های خجیر؛ خانواده فیروز؛ گله اشنایدر؛

و

• روال پشنهدای برای مشخص کردن علائم و نشانهای دائمی بر روی تصویر اسب در فرم

شناسایی:

برای این منظور ابتدا روبه روی صورت اسب ایستاده، شکل و محدوده و موقعیت نشانه های سپید، گره های مو بر روی پیشانی و سر و صورت، و لکه های پیسی بر روی منخرین را چک کنید. سپس به طرفین اسب حرکت کرده و نشانه های سپید و گره های مو و لکه های پیسی بر روی طرفین صورت و پوزه، گردن، بدن و اندام حرکتی اسب را شناسایی کرده و محدوده و موقعیت آن ها را بر روی تصویر اسب ثبت کنید. در مرحله آخر سراغ سایر نشان ها مانند داغ یا نشانه های به جا مانده از التیام زخم های قدیمی یا شصت پیغمبر بروید و موقعیت آن ها را بر روی تصویر اسب مشخص کنید.

توجه: برای پر کردن مدارک شناسایی اسب از خودکارهای «قرمز و مشکی» رنگ باید استفاده شود. از استفاده از خودکار آبی رنگ پرهیز کنید چون رنگ آبی هنگام تهیه فتوکپی از مدارک ارائه شده مبهم و نامشخص می شود. از استفاده از خودنویس و روانویس نیز پرهیز شود زیرا با مرطوب شدن برگه جوهر آن نا خوانا می شود.

■ خودکار قرمز:

از خودکار قرمز رنگ برای مشخص کردن محدوده و موقعیت نشانه های سفید یا لکه های که فاقد رنگدانه هستند (لکه های پیسی) می باشد استفاده شود. نقش، محدوده و موقعیت نشانه های سپید دست و پا و پیشانی را با خودکار قرمز تا جای ممکن شبیه اصل آن نشان دهید. توجه داشته باشید نشانه های سپید که با موهای سفید رنگ پوشیده هستند با «مشخص کردن محدوده و مرز مربوطه» در روی فرم های شناسایی افرادی ثبت می شوند. در مورد آن نشانه های سپید رنگ که پوست زیر موهای سفید فاقد رنگدانه می باشند (لکه های پیسی) ابتدا محدوده این گونه نشانه ها را مشخص کرده سپس داخل آن محدوده سفید فاقد رنگدانه را با خودکار قرمز به صورت «تو پر» کاملاً به رنگ قرمز درآورید.

در صورتی که بخش هایی از موهای یال و دم به رنگ سفید هستند (دو رنگه بودن یال و دم) آن را به عنوان یک نشانه شناسایی در بخش توضیحات اشاره نمایید. در مورد دم امکان مشخص کردن دو رنگه بودن بر روی تصویر ارائه شده با رنگ قرمز

در فرم وجود دارد اما بر روی تصویر اسب امکان مشخص کردن رنگ یال اسب وجود ندارد.

■ خودکار مشکی:

از خودکار مشکی برای مشخص کردن سایر علائم شناسایی ثابت مانند پیچ مو، شصت پیامبر، جای زخم و داغ و یا مشخص کردن لکه هایی که تیره تر از رنگ پوشش بدن هستند استفاده می شود.

بخش دوم

راهنمای گزارش نشانه های دائمی برای شناسایی انفرادی اسب

مقدمه:

نشانه ها و علائم دائمی متعددی بر روی بدن اسبها وجود دارند که گزارش دقیق آن ها در هنگام تکمیل فرم های مربوط به شناسایی انفرادی اسب از اهمیت فوق العاده زیادی در اعتبار بخشیدن به صحت این گونه مدارک شناسایی برخوردار هستند.

أنواع نشانه های دائمی که می بایست در هنگام تکمیل مدارک شناسایی انفرادی اسب ها، موقعیت دقیق آناتومیک و شکل آنها به دقت گزارش و تشریح شوند شامل فهرست زیر می باشد:

- نشانه های سفید white markings : موقعیت و شکل بخشها یی از پوست که با مو های سفید پوشیده شده اند
- پیسی flesh marks : لکه های پوست که فاقد رنگدانه می باشند.
- گره های مو (پیچ Whorls) و فرق یا خواب مو (خوش های مو Feathers)
- نشانه های ثابت مادرزادی Birth marks
- نشانه های ثابت اکتسابی ناشی از زخم ها، داغ، زین زدگی و ... Acquired Makings

۱- نشانه های سفید white markings

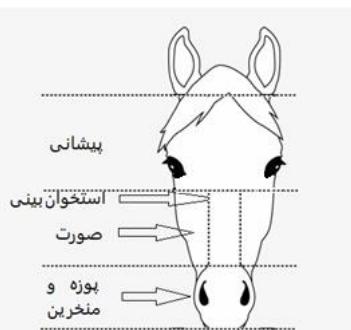
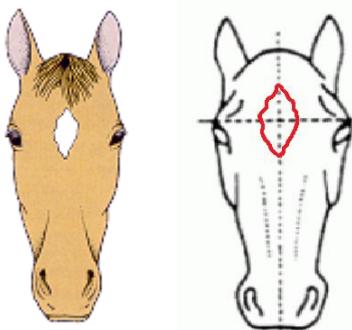
نشانه های سفید سر و صورت اسب

نشانه های سفید صورت و سر اسب شامل: « ستاره، رخ کشیده، رخ سوخته، و SNIP) می شود.

- در هنگام گزارش نشانه های سفید صورت و سر اسب جهت تکمیل مدارک شناسایی انفرادی اسب ها، مکان و وسعت دقیق نشانه ای سفید می بایست در ارتباط با اندامی چون پیشانی، چشمها، ستیغ استخوان بینی، منخرین و لبها به دقت تشریح شوند.

- "حریم" علائم سفید می باشد با رنگ قرمز بروی تصویر سر اسب مشخص شود (ضرورتی به هاشور زدن داخل محدوده علائم سفید وجود ندارد). توجه داشته باشید که تنها در صورتی که پوست زیرموهای سفید **"فاقد رنگدانه"** باشد محدوده داخل علائم سفید با رنگ قرمز پر می شود.

- به تصویر زیر برای درک بهتر از نحوه تقسیم بندی آناتومیک نواحی مختلف سر اسب جهت مشخص کردن موقعیت دقیق نشانهای سفید توجه کنید:

علائم سفیدی که بر روی پیشانی اسب قرار داشته؛ و یا از پیشانی شروع و تا حد استخوان بینی ادامه پیدا می کند می باشد تحت عنوان «ستاره» در فرمهای شناسایی انفرادی اسب گزارش شوند. حریم این علائم سفید می باشد با رنگ قرمز بروی تصویر سر اسب مشخص شود. توجه داشته باشید که تنها در صورتی که پوست زیرموهای سفید **"فاقد رنگدانه"** باشد محدوده داخل ستاره با رنگ قرمز پر می شود. تشریح شباهت شکل ستاره اشکال هندسی (مثلث، لوزی و ...) و یا طبیعی (ماه، قلب و ...) مفید است اما الزامی نمی باشد.

(STAR) نمونه هایی از انواع مختلف ستاره پیشانی

«رخ کشیده» برای گزارش علائم سفیدی که فقط بر روی ستیغ استخوان بینی قرار داشته و ممکن است تا

نزدیک به منخرین کشیده شده باشند، استفاده می شود.

«رخ سوخته» شامل علائم سفیدی می شود که علاوه بر پوشش ستیغ استخوان بینی محدوده نشانهای

سفید از حریم جانبی این استخوان بینی فراتر و بخشهایی از صورت اسب را نیز پوشش می دهد.

*** نکته مهم در تفرقی علائم «رخ کشیده» از «رخ سوخته» در این است اصطلاح «رخ سوخته» شامل علائم سفیدی می شود که علاوه بر پوشش ستیغ استخوان بینی محدوده از حریم جانبی این استخوان فراتر رفته و بخشهایی از صورت اسب را نیز پوشش می دهد.

اصطلاح «SNIP» شامل علائم سفیدی می شود که بر روی پوزه قرار دارند و ممکن است شامل منخرین و فضای بین منخرین بشود. توضیحات تکمیلی در تشریح موقعیت این نشانها مفید است (بین منخرین، منخرین راست، منخرین چپ، بین منخرین با درگیر کردن منخرین راست و ...).

بسته به نحوه پیوستگی علائم سفید بر روی ستیغ استخوان بینی با پیشانی (ستاره) و منخرین، لب و پوزه از اصطلاح های مختلفی برای گزارش این علائم استفاده می شود: رخ کشیده پیوسته، رخ کشیده ناپیوسته، رخ کشیده با درگیر کردن چشم راست، رخ کشیده با درگیر کردن چشم چپ، نیم رخ راست، نیم رخ چپ، تمام رخ و ...

ستاره پیشانی - رخ کشیده snip - پیوسته

Connected star-stripe-snip

ستاره پیشانی - رخ کشیده snip - ناپیوسته

Interrupted star -stripe - snip

تمام رخ

Blaze

رخ سوخته

Bald face / White face

بین منخرین / لکه پیسی

Snip / Flesh mark

ستاره، رخ کشیده متصل به منخرین (چپ) و لب پایین با لکه های پیسی بر روی پوزه

Connected star-stripe-snip (left nostril) with flesh marks.

ستاره؛ رخ کشیده منقطع باریک تا بالای منخرین

star – Interrupted narrow stripe

ستاره ناپیوسته - رخ کشیده پیوسته به منخرین تا روی لب بالایی، با لکه پیسی

Interupted star – connected strip- snip with flesh marks

نیم رخ با درگیر کردن چشم چپ، تمام منخرین یک لکه پیسی بر روی پوزه و منخرین و ستیغ بینی

Bald face with flesh mark over the muzzle /nostrils and nasal bone

نشانه های سفید دست و پا

نشانه های سفید دست و پای اسب از جمله علائم دائمی مهم در شناسایی انفرادی اسبها محسوب می شوند که می بایست بر حسب موقعیت آناتومیک آنها بر روی دست و پای اسب تعریف و تشریح شوند.

بی نشان
no markings

پاشنه
heel

شاخ مو
coronet

نیم بخلق
half pastern

بخلق
pastern

مج
fetlock

مج متصل به نیم قلم
Fetlock extending to mid
cannon

نیم قلم با لکه سیاه بر روی تاج مو
mid cannon with Ermine
on coronet

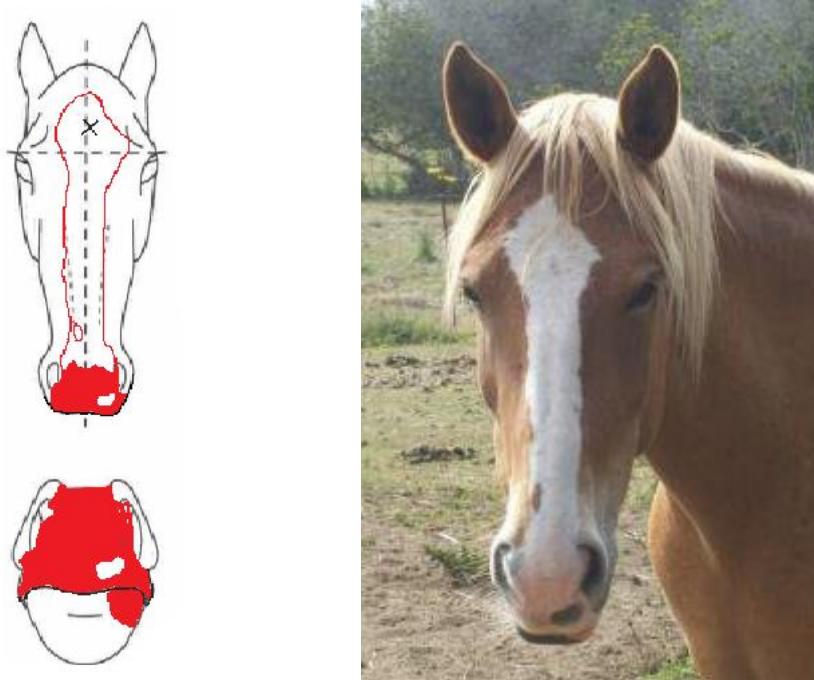

قلم
cannon

۲- لکه های فاقد رنگدانه (پیسی **Flesh marks**)

پیسی یکی از نشانه های ثابت بر روی بدن اسب ها است. این نشانه ها به صورت بخشی از پوست بدن هستند که فاقد رنگدانه بوده اغلب بر روی بخشی از علائم سفید پوزه، ستیغ استخوان بینی و گاهی بر روی دست و پاهای اسب دیده می شود. این علائم ثابت را با مشخص کردن محدوده آنها بر روی بدن اسب و سپس با پر کردن کامل داخل این محدوده با رنگ قرمز بر روی فرم های ثبت مشخصات و شناسایی انفرادی اسب مکتوب می کنند.

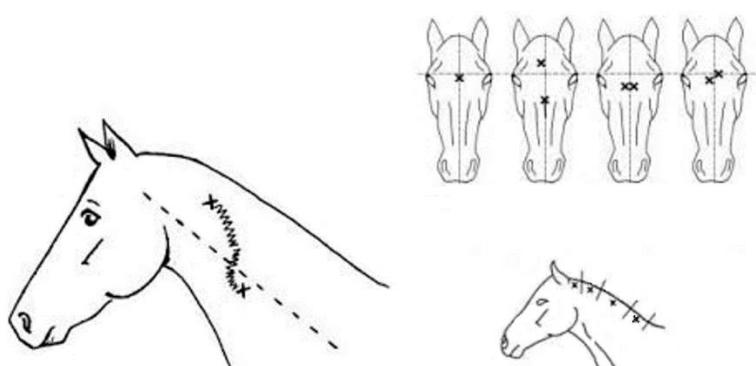
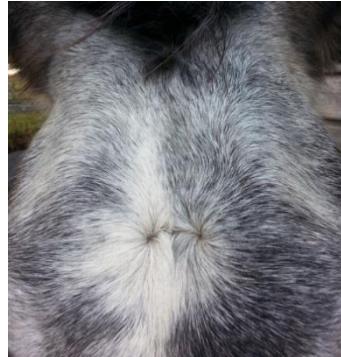

۳- گره های مو (پیچ **Whorls**), فرق و یا خواب مو (خوشه های مو)

گره های مو (پیچ Whorls)، فرق و یا خواب مو (خوشه های مو Feathers) آن دسته از نشانه های ثابت بر روی بدن اسب هستند که در نتیجه اختلاف در جهت رویش موها (خواب مو) به وجود می آیند و ممکن است که به صورت نقطه ای و مت مرکز و یا خطی / خوش **Feathering** باشند (اختلاف در جهت رویش مو (خواب مو) که به صورت خطی کشیده است).

اگرچه این علائم بر روی اندام مختلف بدن ممکن دیده شوند اما معمولاً محل پیچ مو که براندام زیر قرار دارند را در فرم شناسایی گزارش می‌کنند.

- پیشانی و صورت
- گردن (اتصال سر به گردن و تن، و سطیع گردن neck rest
- روی بازو fore arm یا ران thigh است.
-

۴- نشانه های ثابت مادرزادی - Birth marks

فرو رفتگی به اندازه جای انگشت شست دست که روی سینه و گردن بعضی اسب ها وجود دارد و جزو علائم اسب به حساب می آید. این نوع از علائم ثابت را به صورت مثلث تو خالی کوچک در تصویر اسب نشان داده می شود (نوك مثلث میباشد به شصت پیامبر روی بدن اسب اشاره کند).

۵- نشانه های ثابت اکتسابی Acquired Makings

شامل انواع نشانه هایی می شود که در اثر آسیب هایی که به صورت اتفاقی یا عمدی به پوست وارد می شوند و بافت التیامی به جای مانده به صورت ثابت بر روی بدن اسب دیده شده و می بایست در فرم های شناسایی انفرادی اسب گزارش شوند (مانند جای انواع داغ های سرد و گرم، زخم های ناشی از بریدگی ها و سوختگیها ، طناب زدگی و تغییر رنگ موی پوست در اثر باندaz دست و پای اسب و زین زدگیها). این نوع از علائم ثابت را به صورت علامت فلش "←" در تصویر اسب بر روی فرم ثبت مشخصات اسب نشان داده می شود (نوك علامت فلش "←" می بایست به موقعیت آنها بر روی بدن اسب اشاره کند).

اثرداخ بر روی پوست

در بعضی از اسب ها که رنگ بدنشان به رنگ های ساده کهر و کرنگ یا سیاه است لکه های ثابت سفید رنگی به صورت صورت پراکنده بر روی بدنشان ظاهر می شود صورت ثابت بر روی بدن آنها به جای مانده و تغییر نمی کنند. این علائم نیز می بایست در مورد های شناسایی افرادی اسب گزارش شوند .(Birdcatcher marking)

بخش سوم

راهنمای تشخیص رنگ اسب

رنگ پوشش بدن اسب

قبل از پرداختن به جزئیات مربوط به انواع رنگهای معمول بدن اسبها و تمرکز بر تعاریف مربوطه ضرورت دارد که توجه اسبداران را به نکات زیر در مورد شناسایی و تفکیک رنگهای بدن اسب ها جلب نمود:

۱- رنگ پوشش بدن اسب ممکن است تحت تاثیر شرایط محیطی و زمان تغییر کند.

رنگ اسب ها ممکن است به خصوص در خلال چند ماه اول عمر و سپس با سالخوردگی تغییراتی که را پشت سر بگذارد. این تغییرات وابسته به سن در اسبهای نیله بیشتر دیده می شود.

فصل سال ممکن است در تیره یا روشن تر شدن رنگ پوشش بدن اسب ها نقش داشته باشند.

۲- رنگهای «اصلی» بدن اسب شامل رنگهای کهر Bay ، کرنگ CHESTNUT و سیاه BLACK می شود. سایر رنگ های بدن اسبها مانند طیف های مختلف نیله، رنگ های سمند، ابرش، موشی و غیره در نتیجه تاثیر ژن هایی که موجب کمرنگ شدن رنگدانه های مو می شوند، به وجود می آیند.

۳- در هنگام تکمیل کردن فرم های شناسایی انفرادی اسب، بسیار مهم است که برای گزارش صحیح گروه رنگ بدن اسبها و تشخیص دقیق تر تفاوت های جزئی که در تفکیک برخی از رنگ ها مانند "کرنگ" از برخی طیف های اسبهایی که به رنگ "کهر" هستند، توجه خاصی به رنگ موهای اندام انتهایی بدن Extremities or Points شامل پوزه Muzzle، دست و پaha Limbs، یال Mane ، دم Tail و نوک کوش داشت. به عنوان مثال با وجود شباهت رنگ پوشش بدن به رنگ اسب های گروه کرنگ تیره به اسب های کهر، "وجود موهای سیاه" در این نقاط از بدن اسب نشانه بسیار مهم "عدم تعلق" آن اسب به گروه اسب های کرنگ و "تعلق" آن به گروه اسب های "کهر" می باشد.

۴- اسب های نیله حتی اگر کاملا هم به رنگ سپید تغییر کرده باشند، همچنان به نام نیله و نه به نام سپید ثبت می شوند (به تعریف اسب های نیله مراجعه شود).

گروه های اصلی رنگهای بدن اسب:

سیاه (مشکی)

رنگ مو های پوشش بدن و رنگدانهای موهای نواحی اندام انتهایی بدن اسبهایی که در این گروه قرار می گیرند (پوزه ، دست و پاها ، یال، دم و نوک گوش) می باشد تنها به رنگ سیاه بوده و فاقد هر نوع از طیفی از سایر رنگدانه های دیگر مانند «قرمز، قهوه ای، خاکستری و...» باشد. از نظر ژنتیکی اسبهای داری این فوئیپ می باشد دارای هر دو ژن مغلوب تیرگی کامل رنگدانه های مو و پوست باشند و از این رو اسبهای کاملا سیاه (مشکی) بسیار نادر می باشند.

نمونه ای از اسب سیاه (مشکی / قره)

۲- گروه رنگ های "کهر" BAY

رنگ مو های پوشش بدن اسبهایی که در این گروه قرار می گیرند شامل طیف وسیعی از رنگهای «قرمز و قهوه ای تا مشکی» باشد. نکته مهمی که به تفکیک رنگ این گروه از اسبهای گروه رنگ "کرنگ" کمک می کند توجه داشتن خاص به رنگ موهای نواحی اندام انتهایی بدن مانند پوزه ، دست و پاها ، یال، دم و نوک گوش است. وجود رنگ سیاه در موهای این نواحی از بدن از وجوده اصلی تمایز گروه رنگ های کهر روشن از اسبهای کرنگ می باشد.

نمونه هایی از رنگ های "کهر"

کهر روشن / Light bay: رنگ مو های پوشش بدن اسبهایی که در این گروه قرار می گیرند طیفی از قهوه ای روشن تا خردلی تیره است. اندام انتهایی (پوزه ، دست و پاهای ، یال ، دم و نوک گوش) این اسبها تیره تر از رنگ مو های پوشش بدن و یا دارای موهای مشکی رنگ است.

نمونه ای از رنگ "کهر روشن"

کهر سیر / قره کهر / Dark bay: رنگ مو های پوشش بدن اسبهایی که در این گروه قرار می گیرند طیفی از قهوه ای تیره و یا مخلوطی از مو های قهوه ای تیره و مشکی است. مو های اندام انتهایی (پوزه ، دست ، پاهای ، یال ، دم و نوک گوش) این اسبها به رنگ سیاه (دارای رنگدانه های مشکی) است.

نمونه هایی از رنگ های "کهر سیر / قره کهر"

۳- گروه رنگ های "کرنگ"

رنگ موهای پوشش بدن اسبهایی که در این گروه قرار می گیرند می توانند شامل طیف وسیعی از رنگهای (قهوه ای، قرمز و زرد) باشد.

همرنگ بودن و یا روشن تر بودن رنگ یال و دم این اسبها از پوشش موهای بدن آنها و عدم وجود موهای سیاه رنگ در این نواحی از وجوده اصلی تمایز اسبهایی که در این گروه قرار می گیرند از گروه رنگ های کهر می باشد.

رنگ قرمز(بلوطی). از مشخصات رنگ کرنگ عدم وجود هر گونه موی به رنگ مشکی در روی بدن و یال و دم است.

کرنگ روشن Light chestnut

کرنگ سیر Dark chestnut : پوشش بدن این اسبها علاوه بر داشتن رنگدانه های قرمز، به صورت غالب دارای رنگدانه های قهوه ای است و رنگ سرخ تیره در پوشش بدن آنها نمود دارد. توجه داشته باشید که یال و دم بدن این اسبها به رنگ موی بدن می باشد.

کرنگ مسی / یال و دم شسته Flaxen chestnut : پوشش بدن اسبهایی که در این گروه قرار می گیرند می تواند شامل طیف وسیعی از موهای با رنگدانه های «زرد، قرمز و قهوه ای» باشد اما یال و دم این اسبها بور، سفید و یا نارنجی بسیار روشن است (روشنتر از رنگ پوست بدن).

کرنگ مسی (جگری) Flaxen dark chestnut : تمام مشخصات کرنگ سیر Dark chestnut را دارد و تنها فرق در رنگ موی یال و دم آن است که از رنگ موی بدن روشنتر است.

٤- نیله Gray

اسب هایی که رنگ بدن آنها در این گروه قرار می گیرند با پوشش بدنی تیره رنگ متولد می شوند اما در مدت کوتاهی پس از تولد، رنگدانه های پوشش بدن آنها کمرنگ شده و موهای خاکستری و یا سفید در سطح بدن آنها به صورت دائمی ظاهر می شود. از اولین علائم تغییر رنگ بدن این اسبها ظاهر شدن موهای خاکستری در اطراف چشم می باشد. رنگدانه های پوست بدن این اسب ها اساساً تیره است. پوزه دور چشم و بیضه ای این اسب ها یا سیاه رنگ و ممکن است که دارای لکه های پیسی باشد.

بر حسب چگونگی پراکندگی و تلفیق رنگدانه های تیره و روشن بر سطح بدن اسبهای نیله اصطلاح های مختلف برای نام گذاری این اسبها استفاده می شود، مانند نیله گلگون Dapple Gray و یا نیله مگسی flea-bitten Gray که البته لازم به توجه است که این طرح ها بر روی بدن اسب از نشانه های ثابت نبوده و طول زمان تغییر می کند. لذا اشاره به آن ها اگر چه مفید است اما الزامی نمی باشد.

نیله گلگون Dapple Gray

نیله مگسی flea bitten Gray: دانه های ریز سیاه رنگ یا بسیار تیره در روی پوست بدن اسب

:Cream - سمند ۵

اصطلاح «سمند» برای رنگ اسب در فرهنگ فارسی رایج در میان اسب داران ایران به اسبهایی اطلاق می شود که موهای بدن این اسب ها تلفیقی از موهای زرد و قهوه ای رنگ است که به پوشش بدن این اسبها طیف وسیعی از طلایی تا زرد روشن رنگ می دهد.*.

چنانچه رنگدانه های موهای یال و دوم و اندام انتهایی (پوزه، دست و پا) این اسبها دارای رنگ سیاه باشد اصطلاح "سمند یال و دم مشکی (تیره)" به آنها اطلاق شده؛ و چنانچه رنگدانه های موهای یال و دم و اندام انتهایی این اسبها کمرنگ تر از پوشش بدن و یا اساساً فاقد رنگدانه باشد از اصطلاح "سمند یال و دم شسته" برای شناسایی و تفکیک آنها استفاده می شود. این رنگ ها در واقع به وفور در برخی جمعیت های نژادی از اسب های بومی ایران (مثل ترکمن، کاسپین و ...) دیده می شود.

* این رنگها در اثر کاهش میزان و غلظت رنگدانه های اصلی سیاه، قهوه ای و قرمز در اسبهای (قره کهر و کرنگ) تحت تاثیر ژنهای رقيق کننده رنگدانه های پوست و مو به وجود می آیند. در انگلیسی این اسبها جزو گروه بزرگی از رنگهای Cream در نظر گرفته می شوند. بر حسب شدت کمرنگی رنگدانه های پوست، رنگ موهای یال، دم، پوزه، دست و پاها و همچنین فاکتور هایی مانند وجود و یا عدم وجود خطوط قاطری و گورخری دسته بندی می شوند. انواع متداول تر اصطلاح های انگلیسی مربوط به این گروه در فهرست زیر ارائه شده است:

سمند یال و دم شسته Palomino : پوشش بدنی طلایی یا زرد، رنگدانه های موهای یال و دوم و اندام انتهایی این اسبها کمرنگتر از پوشش بدن است.

کرملو Cremello : در واقع همان سمند یال و دم شسته است اما رنگدانه های پوست آنها بسیار بی رنگ (تقریباً صورتی رنگ) و چشم هایشان به رنگ آبی است.

سمند یال و دم مشکی Dun : پوشش بدنی طلایی یا زرد، رنگدانه های موهای یال و دوم و اندام انتهایی این اسبها تیره رنگتر از پوشش بدن است اما در روی بدن آنها خطوط قاطری و یا گورخری وجود ندارند.

Buckskin : در واقع همان سمند یال و دم مشکی Dun است اما بر روی بدن آنها خطوط قاطری یا گورخری وجود دارند.

لازم است به جزئیات مربوطه نسبت به شناسایی و تفکیک آنها خصوصاً در هنگام تنظیم و تهیه مدارک شناسایی اسب برای ترجمه به زبان انگلیسی توجه و دقت شود.

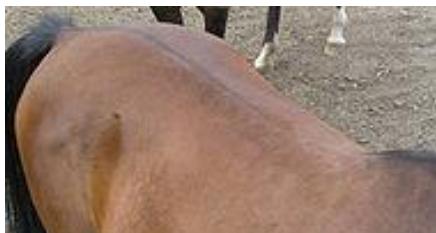
"سمند یال و دم مشکی" DUN

سمند یال و دم شسته Palomino

خطوط گورخری zebra bars

خط قاطری Dorsal stripe

ابرش Roan

از این اصطلاح برای شناسایی اسبهایی استفاده می شود که رنگدانه پوشش بدن آنها یکی از رنگدانه های پایه (سیاه، قهوه ای و قرمز) است که دارای پراکندگی یکنواخت موهایی با سایر رنگدانه های کم رنگ مانند سفید، خاکستری، زرد و... می باشد. لازم به توجه است که رنگدانه موهای اندام انتهایی بدن این اسبها (سر و دست و پاها) تیره گی اصلی اسب را حفظ می کند اما یال و دم آنها ممکن است روشن تر از بدن و یا تلفیقی از رنگهای تیره و روشن باشد.

یکی از نمونه های بارز آن اسبهای "کرنگ آمیخته با سایر موهای سفید، خاکستری و زرد" است که در فارسی از اصطلاح "نیله ابرش یا نیله سرخون" برای شناسایی آنها استفاده می شود.

نمونهایی از اسبهای ابرش

اسب های ابلق

از این اصطلاح برای شناسایی اسب هایی استفاده می شود که رنگدانه پوست بدن آنها به یکی از رنگ های پایه مانند سیاه، قهوه ای و یا قرمز (قره، کهر، کرنگ) بوده اما بر روی تن و بدن آنها لکه های بزرگ سفید که ممکن است روی پهلو پشت و زیر شکم آن ها پراکنده باشند، دیده می شود. در این اسبها ممکن است نشانه های سفید معمول بر روی دست و پاهای به بالاتر از زانو و مفصل خرگوشی ادامه یافته باشد.

(لازم به توجه است که ادامه پیدا کردن نشانه های سفید به بالاتر از مفاصل زانو و خرگوشی بدون وجود لکه های سفید بر روی بدن اسب معنی ابلق بودن یا نبودن آن اسب نمی باشد فاکتور اصلی برای طبقه بندی یک به عنوان اسب ابلق وجود لکه های بزرگ سفید «بر روی بدن» اسب می باشد.)

در فرهنگ زبان انگلیسی رایج در نزد اسبداران اصطلاح های مختلفی بر حسب چگونگی پراکندگی لکه های سفید بر روی بدن اسب برای اسب های ابلق وجود دارد!

نمونهایی از اسبهای ابلق